

Det kan forventes, at et stigende antal lande grundet økonomiske og demografiske forhold i fremtiden vil inddrage atomkraft i deres energiplanlægning, og i så fald er det afgørende, at evnen til at berige uran ikke fører til udvikling af atombomber i strid med internationale aftaler, som der er international bekymring for i tilfældet Iran. Vi ser jo, at det internationale ikke-spredningsregime er sat under pres fra lande som Nordkorea og Iran i dag.

Vi har derfor i dag mere end nogen sinde brug for fuld opbakning til det velfungerende internationale kontrolorgan, som IAEA er, og som også derfor fik Nobelprisen. Vores bestræbelser bør derfor gå på at styrke dets arbejde på de områder, vi prioriterer, dvs. særlig ikkespredning, kontrol, sikkerhed og forebyggelse af nuklear terrorisme.

Jeg håber, at SF er enig, når jeg siger, at regeringen vil fortsætte indsatsen sammen med ligsindede lande for at skabe forståelse for Danmarks synspunkter vedrørende kernekraft, men jeg må af de anførte grunde opfordre til, at beslutningsforslaget forkastes.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til udenrigsministeren. Der er en enkelt, nej, to korte bemærkninger. Først fra fru Anne Grete Holmsgaard og derefter hr. Martin Lidegaard.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det er jo klart, at jeg er fuldstændig enig med udenrigsministeren i, at vi har brug for et effektivt kontrolorgan, og vores forslag går jo heller ikke på den del af IAEA's opgaver, der er kontrol med ikkespredning, kontrol med sikkerhed osv. Der er vi fuldstændig enige.

Men jeg vil gerne høre, hvorfor udenrigsministeren fremhæver, at det kan være et problem at fremsætte det her forslag, fordi en række ulande vil reagere på den måde, at de vil sige: I må gerne, men vi må ikke. Altså, Danmark er et ikke-a-kraft-land, og derfor er det jo ikke den reaktion, man kan få på det, for vi fremsætter noget, som vi heller ikke bruger selv, og siger, at der er en årsag til, at vi ikke bruger a-kraft selv, og det er, fordi vi betragter det som en farlig teknologi.

Derfor synes jeg, det var et meget dårligt argument. Så jeg vil gerne høre: Hvad mener udenrigsministeren egentlig med det?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Med det mener jeg jo, at hvis vi begynder at røre ved formålsparagraffen, vil ulandene føle, at det her er, som om vi vil fjerne deres mulighed for at få atomkraft. Og de vil alle sammen gerne have muligheden for at få atomkraft.

De i alt 118 lande vil med det samme afvise det danske ønske, så der er simpelt hen ikke nogen gang på jorden for fru Holmsgaards forslag, for det ville blive hældt ned ad brættet i IAEA's styrende organer med det samme. Ulandene, som er 118-gruppen, vil jo simpelt hen spørge sig selv: Hvad er det, de er ude på? De sonderer da ikke mellem Danmark og Finland så kraftigt, som fru Holmsgaard gør.

Vi kan så forklare, at vi ikke bruger det, og så vil de da svare: Jamen det må I da selv om, men vi vil gerne bruge det. Fordi I ikke bruger det, skal I da ikke fortælle os, at vi ikke må bruge det. Det ville da være svaret fra ulandene: Fordi I ikke bruger det, skal I da ikke fortælle os, at vi ikke må bruge det. Desuden er der mange af jer, der bruger det, vil svaret være.

Så det vil jo virke som en missioneren, som man ikke har lyst til at høre på. Jeg tror, det er direkte skadeligt i det politiske samarbejde med landene. Så skal man hellere gøre det, som IAEA gør: at gå ind og rådgive, således at de lande, som vælger atomkraft, får den på den sikrest mulige måde, og at kontrollen med den atomkraft, der er der, finder sted, så den ikke kan ende som våben.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu er problemet med a-kraft jo, at det er en teknologi, som har grænseoverskridende konsekvenser. Det har den, både fordi affaldet transporteres mellem lande, men også fordi det, hvis der sker et uheld, med al sandsynlighed også spredt sig til andre lande.

Men det, udenrigsministeren siger, får mig til at tænke på hele arbejdet med at forbyde dumpning af radioaktivt affald. Der kunne man have sagt fuldstændig det samme: Vi vil blive hældt ned ad brættet med det samme. Det gjorde vi også med det samme, men i det lange løb blev vi bare ikke hældt ned ad brættet. Det lykkedes faktisk, fordi Danmark sammen med andre tog et initiativ til at få forbudt dumpning af a-kraft-affald eller strålingsaffald. Det lykkedes faktisk at få det igennem.